

Asupra mea cadă blestemul

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Aș vrea să-ți desenez pe spate cerul
Și între sâni un râu cu vad adânc,
Să-ți deslușesc cu buzele misterul
Căpșunii aromate, s-o mănânc

La primul cântec al privighetorii
Și să rămân flămând, ca mai târziu
Când pribegesc spre sudul cald cocorii
Pe glezna fină un sonet să-ți scriu

Și de la capăt să-ți recit poemul,
Iar dacă o să-ncurc ultimul vers
Asupra mea să cadă-n veci blestemul
Că te iubesc romantic și pervers.

- Aș vrea să simt cum fluvii de plăcere
Inundă carnea ta când explorezi
Metalu-ncins ce-mi fierbe în artere,
Prin lava lui apoi să navighezi

Spre locul unde curge fantezia,
Vei trece porți ce par de netrecut
Și-n istmul dintre coapse, agonia
S-o stingi încet, iubite. Niciun scut

N-o să așez între noi doi. E timpul
Emoțiilor vii, când mă ridici
Până la zei, să dezmoțim Olimpul,
Ambrozia s-o bem în doze mici.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif